

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Ing. Michala Kohouta a Bc. Marcely Toušovské v hlavním líčení konaném dne 18. května 2022

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████, dělník,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v roce 2017 či 2018, v místě jejich tehdejšího společného bydliště v bytě na adrese ██████████, ██████████, okres ██████████, ve dvou případech, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, vykonal soulož s nezletilou ██████████, narozenou ██████████, jejíž věk znal, v obou případech proti její vůli a po překonání její obrany,

v prvním případě za ní přišel v podvečer do jejího pokojíčku, přisedl si na její postel, ve které ležela oblečená pouze do noční košile, začal se jí dotýkat, a přestože chtěla, aby ji nechal být, odstrkovala ho rukama, snažila se jej kopnout, tak s využitím své fyzické převahy ji přitiskl na obličej polštářek, aby nemohla křičet, protože mu tím pohrozila, po obnažení svého přirození na ni nalehl a vykonal na ní soulož,

přibližně po týdnu za ní v době kolem poledne opět přišel do jejího pokojíčku, kde poškozená ležela oblečená na posteli, a přes její nesouhlas a obranu, kdy se ho snažila rukama odstrčit, bránila se kopy nohou, snažila se křičet, ji přitiskl na obličej polštářek a po jejím vysvětlení a obnažení svého přirození na ni nalehl a vykonal na ní soulož,

tedy

jiného donutil násilím k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“),

a odsuzuje se

za shora uvedený zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

dále za přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 14 T 9/2022, který nabyl právní moci dne 5. 3. 2022,

podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 185 odst. 3 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **šesti let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 14 T 9/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted], narozené [redacted], bytem trvale [redacted], [redacted], částku [redacted] Kč, přičemž poškozená se podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 15. 12. 2021 byla u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích podána obžaloba na [redacted], který tím, že

v přesně nezjištěné dny v roce 2018, v místě jejich tehdejšího společného bydliště v bytě na adrese [redacted], okres [redacted], ve dvou případech, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, vykonal soulož s nezletilou [redacted], narozenou [redacted], jejíž věk znal, v obou případech proti její vůli a po překonání její obrany, kdy v prvním případě za ní přišel v podvečer do jejího pokojíčku, přisedl si na její postel, ve které ležela, začal se jí dotýkat, a přestože chtěla, aby ji nechal být, odstrkovala ho rukama a bránila se i kopy nohou, tak ji přitiskl na obličej polštářek, aby nemohla křičet, protože mu tím pohrozila, za využití svojí fyzické převahy ji vysvlékl a po obnažení svého přirození na ni nalehl a vykonal na ní soulož, po které silně krvácela, a přibližně po týdnu za ní v době kolem poledne opět přišel do jejího pokojíčku, povalil ji na postel a přes její obranu, kdy se ho snažila rukama odstrčit, bránila se kopy nohou a žádala ho, aby ji nechal být, že bude křičet, jí znovu přitiskl na obličej polštářek a po jejím vysvlečení a obnažení svého přirození na ni nalehl a vykonal na ní soulož,

se podle obžaloby měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Hlavní líčení soud konal ve dnech 12. 4., 13. 4., 6. 5. a 18. 5. 2022. V hlavním líčení byly provedeny důkazy, na jejich základě soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

2. **Obžalovaný** [redacted] ve své výpovědi v přípravném řízení i v hlavním líčení trestnou činnost popřel. Poškozenou [redacted] dobře znal z předchozí doby, neboť s ní a s její matkou [redacted] několik let žil ve společné domácnosti a o [redacted] se staral jako o vlastní. Měli spolu hezký vztah, [redacted] jej brala jako otce, když s biologickým otcem [redacted] se vidala málo. Po osmi letech společného soužití se družka [redacted] od obžalovaného odstěhovala i s [redacted]. Obžalovaný v domácnosti zůstal asi půl roku sám, během této doby se s [redacted] pravidelně nevidal, ale stalo se, že sama či s kamarádkou do původní domácnosti přišla i v ní přespala. Obžalovaný následně dostal od [redacted], otce [redacted], s nímž měl dobrý vztah, byli kamarádi, potkávali se na stavbách, nabídku, na základě které se přestěhoval do [redacted]. V nové domácnosti kromě obžalovaného žili [redacted] a jeho manželka [redacted], nar. [redacted], a její dvě dcery [redacted] a [redacted]. [redacted] občas byla u otce, tudíž v době, kdy obžalovaný bydlel v domácnosti [redacted], nadále docházelo k jejich kontaktu.
3. K obžalovanému měla [redacted] důvěrný vztah, jako prvnímu mu sdělila informaci o první menstruaci asi v [redacted] letech. Žádné intimnosti mezi obžalovaným a poškozenou nikdy nebyly. Když byla [redacted] menší, tak si mu někdy sedla na klín, někdy chtěla hladit na ruce před usnutím, dávala mu pusku na pusku, když jí bylo [redacted] až [redacted] let. Obžalovaný někdy sám [redacted] doma hlídal, když družka byla pryč. Když se [redacted] koupala, zamykala se, obžalovaný za ní nechodil. [redacted] jej sexuálně nevzrušovala.
4. Obžalovaný nemá vysvětlení, proč jej [redacted] křivě obvinila, mohlo to být proto, že se na něj zlobí, že se odstěhoval. Obžalovaný se o křivém obvinění dozvěděl tak, že [redacted] poslala zvukovou zprávu [redacted], kterou obžalovaný slyšel. Od té doby se s ním [redacted] nekontaktovala, na Facebooku i jinde si jej poškozená zablokovala.
5. V hlavním líčení svoji výpověď obžalovaný doplnil, že se s [redacted] rozešel proto, že nepracovala, nezdržovala se doma, musel ji živit, nestarala se o [redacted]. Za důvod křivého obvinění obžalovaný označil důsledek rozchodu, kdy poškozená a její matka přišly o peníze, které vydělal a do nich investoval. Obžalovaný dále popsal, že v roce 2020 [redacted] s kamarádkou [redacted] u něj byly celý týden, s [redacted] se viděl i po přestěhování k [redacted], [redacted] se nebála, nijak nebyla zamklá, když se s [redacted] potkal, obejmula jej a zajímala se, co tam dělá. Kdyby se stalo to, co [redacted] nepravdivě popisuje, těžko by za ním jezdila, když nemusela. Obžalovaný rovněž zpochybnil způsob údajného znásilnění, jak by jí mohl držet ruce a polštář a svléknout ji, když se mohla bránit, kopat, křičet.
6. Obžalovaný dále uvedl, že [redacted], manželka [redacted], našla v mobilním telefonu dcery [redacted] konverzaci s obžalovaným, která však neměla žádný sexuální podtext. Obžalovaný připustil, že použité formulace by si někdo mohl vysvětlit jako intimnosti, ale šlo o objetí, lechtání se a „jiné blbosti“. Bylo na něj podáno trestní oznámení, byl odsouzen, opravný prostředek nepodal, což asi byla chyba.
7. V hlavním líčení byl přehrán videozáznam výslechu **poškozené** [redacted]. Poškozená se ve své výpovědi, která byla poměrně obsáhlá a trvala téměř čtyři hodiny, podrobně k celé věci vyjádřila. Obžalovaného [redacted] poškozená zná dobře, byl to přítel její matky, bydleli spolu [redacted] let. Obžalovaného brala jako otce, měla k němu blízký vztah podobně jako ke své matce. Po rozchodu se s obžalovaným viděla u svého otce [redacted]. V průběhu soužití s obžalovaným nedocházelo k žádným intimnostem, když byla malá, bral ji na klín, obejmul ji, ale nelíbili se, pouze při narozeninách.
8. Ke znásilnění poprvé došlo večer, poškozená tehdy chodila do [redacted] nebo do [redacted] třídy, tehdy nosila kratšasy, tak to mohlo být na [redacted] nebo v [redacted] během školního roku. Matka nebyla doma, poškozená se navečeřela a šla se vykoupat. Obžalovaný přišel za ní, že potřebuje na záchod, obžalovaný neodešel, díval se do telefonu a na ni. Koupelnu obžalovaný k výzvě poškozené opustil, až když poškozená chtěla vylézt z vany a osušit se. Poškozená se převlékla do pyžama,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

lehla si do postele, obžalovaný přišel za ní, sedl si na postel, dal jí ruku na nohu, poškozená mu řekla, že se jí to nelíbí a nechce to, obžalovaný se k ní přisouval, chytl jí ruce, poškozená mu řekla, že bude křičet, obžalovaný odpověděl, že nebude a vlezl na ni. Obžalovaný vzal polštářek ve tvaru srdce, přitiskl jí ho na obličej, lehl si mezi její nohy, klekl si na kolena, byl silnější, snažila se jej rukama odstrčit, ale nepovedlo se jí to. Po chvíli cítila nepříjemný pocit ve vagíně, štípalo to, bolelo to, obžalovaný se v ní pohyboval se svým penisem, trvalo to patnáct až dvacet minut. Poškozená necítila, že by při souloži ejakuloval. Po skončení soulože ji pustil, řekl jí, ať o tom nemluví a nikomu to neříká. Poškozená šla do koupelny, krvácela. V koupelně si poškozená vzala vložku, věděla, že když její matka má menstruaci a krvácí, tak si bere vložky, které měla v koupelně na polici. Poškozená si poté lehla do postele a brečela. Matce neřekla, co se stalo, protože obžalovaný jí sdělil, že pokud by to udělala, tak bude mít problémy. Poškozená tehdy nevěděla, co se stalo, myslela si, že je to normální. Tehdy se o sexu ve škole neučili a doma se s ní o sexu nikdo ne bavil. Menstruovala poprvé ve [REDAKCE] letech, při souloži s obžalovaným ještě menstruaci neměla. Asi o týden později matka poškozené opět nebyla doma, poškozená měla jít do školy, zaspala, zůstala doma, protože neměla, jak se dostat do školy. Obžalovaný za ní přišel do obývacího pokoje, ptal se jí, jestli nemá hlad, poškozená měla na sobě kraťasy a tričko. V obývacím pokoji jí obžalovaný dal ruku na stehno, poškozená mu sdělila, ať ji nechá být a odešla do svého pokoje. Obžalovaný následně za ní přišel, opět jí dal ruku na stehno, říkala mu, že půjde ven, on jí to zakázal. Opět jí dal ruce na břicho do kříže, svlékl ji, poškozená na něj křičela, snažila se jej odstrčit, opět jí dal polštář na obličej, který jí rukou přidržel. Opět do ní vnikl penisem, v tomto druhém případě byla soulož kratší. Poškozená se snažila fyzicky bránit, obžalovaný byl silnější. Po souloži jí obžalovaný sdělil, že jestli to někomu řekne, bude na tom dvakrát hůř. Následně poškozená v koupelně zjistila, že opět krvácí, byť méně, než v prvním případě. Kromě těchto dvou případů se nic podobného neopakovalo.

9. Poškozená se ze strachu nikomu nesevěřila, až asi v [REDAKCE] 2019 řekla své kamarádce [REDAKCE], se kterou sama měla i intimní zkušenost, že ji obžalovaný znásilnil. Pak to ještě napsala otcí [REDAKCE] někdy v [REDAKCE] 2021, ale nevěřil jí. Žádnou hlasovou zprávu neposílala. Otcí to psala proto, že neměla obavu, aby obžalovaný neublížil [REDAKCE]. O znásilnění se svěčila i několika kamarádkám. Nakonec to řekla i své matce, která se jí ptala, co se děje, poškozená se rozbrečela, měla strach, že z toho bude mít problém, když to řekne po tak dlouhé době. Poškozená rovněž měla obavu z dalšího řízení, ačkoliv na druhou stranu chtěla, aby se tím policie zabývala, neboť měla strach, že na ni nebo matku obžalovaný někde počká a něco jim udělá. Obžalovaný se jí ozval s tím, že stejně prohraje, poškozená si kontakt na něj zablokovala. Svě matce o znásilnění řekla ještě dříve, než se od otcovy manželky [REDAKCE] dozvěděla, že řeší záležitost mezi obžalovaným a [REDAKCE].
10. V hlavním líčení byli vyslechnuti svědci, či přečteny výpovědi svědků, kteří měli o tom, co se mělo stát mezi obžalovaným a poškozenou, zprostředkované informace.
11. **Svědkyne** [REDAKCE] uvedla, že někdy na [REDAKCE] rok přesně neví, jí poškozená sdělila, že ji měl obžalovaný sexuálně zneužít, když matka nebyla doma, poškozené se o tom nemluvílo dobře, byla z toho špatná, details jí nesdělila, událost popsala obecně. Svědkyně byla u obžalovaného za [REDAKCE] asi na tři dny, to už jí [REDAKCE] řekla, co se mělo stát. Chování mezi obžalovaným a [REDAKCE] bylo v pohodě, svědkyně dále popsala, že s [REDAKCE] měly vzájemnou sexuální zkušenost.
12. **Svědék** [REDAKCE], otec poškozené, uvedl, že o celé věci se pouze doslechl. Sám vycházel s obžalovaným dobře, [REDAKCE] se mu nesevěřovala, nesdělila mu, že by ji obžalovaný obtěžoval. V [REDAKCE] 2020 se poškozená s obžalovaným setkala, chovali se k sobě, jako by obžalovaný byl jejím otcem. V hlavním líčení svědek uvedl, že nemá k celé věci vysvětlení, v přípravném řízení uvedl, že si myslí, že to není pravda.
13. **Svědkyne** [REDAKCE], manželka otce poškozené, uvedla, že o tom, co se mělo stát

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

mezi poškozenou a obžalovaným, se dozvěděla od manžela [REDAKCE], který měl informace od [REDAKCE], matky poškozené. Svědkyně nedokázala časově přesně uvést, zdali trestní oznámení kvůli tomu, co se stalo mezi obžalovaným a její dcerou [REDAKCE], podávala před tím, než se dozvěděla o obžalovaném a poškozené, či později. Trestní oznámení podala ze strachu o dceru, obžalovaný není špatný člověk, ale jeho jednání k její dceři se jí nelíbilo. Svědkyně si nevšimla, že by mezi poškozenou a obžalovaným bylo nějaké napětí, že by poškozená měla z obžalovaného strach.

14. Svědkyně [REDAKCE], dcera manželky otce poškozené, uvedla, že obžalovaný na ně byl hodný, s [REDAKCE] se bavila normálně, [REDAKCE] jí posílala nějaké hlasové zprávy, že ji obžalovaný měl dusit nebo něco takového, čemuž svědkyně nevěřila. Svědkyně si nevšimla, že by poškozená měla strach z obžalovaného.
15. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené, uvedla, že obžalovaný byl její druh asi do roku [REDAKCE], kdy se rozešli. Trestní oznámení podala proto, že jí dcera, která byla zamklá a nesvá na její výzvu řekla, že byla znásilněná obžalovaným. Dcera si stála za tím, co jí řekla, svědkyně jí ze začátku věřila, ale později svědkyni přišlo, že by to obžalovaný neudělal. Pokud by se to stalo, neví, proč by k němu dcera později jezdila. Důvod, proč by si to [REDAKCE] vymyslela, svědkyně nezná, možná ji mrzelo, že se rozešli, či na sebe chtěla upozornit. S dcerou má dobrý vztah, ale nyní se zdržuje u svého otce [REDAKCE]. [REDAKCE] občas nemluvila pravdu kvůli známám ve škole. Popsaná událost se měla stát, když byla svědkyně na noční směně, asi pracovala v [REDAKCE]. S [REDAKCE], matkou [REDAKCE], byla v telefonickém kontaktu. [REDAKCE] si telefonovala s otcem [REDAKCE], do toho vstoupila [REDAKCE] a svědkyně jí popsala, že u ní obžalovaný bydlí a že něco měl s [REDAKCE], načež jí svědkyně sdělila, že podala trestní oznámení na obžalovaného kvůli dceři. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že má za to, že si dcera popsanou událost s obžalovaným nevymýšlí. U dcery si všimla, že když mělo dojít k hlavnímu líčení, [REDAKCE] chtěla být u svého otce, jakoby chtěla utéct, svědkyně jí říkala, že se nemusí bát. Svědkyně věří, že z výslechu byla dcera špatná, ovšem pokud je pravda, co říká, tak se přece nebude hroutit, nemá důvod. Svědkyně měla předchozí neshody s [REDAKCE] ohledně výživného. Obžalovaný se v době vzájemného soužití staral o [REDAKCE] jako o vlastní, měl ji rád.
16. Svědkyně [REDAKCE], dcera [REDAKCE], uvedla, že byla v ústavní výchově, doma bývala o víkendech, když se obžalovaný setkal s poškozenou, tak se chovali k sobě normálně. Ke svědkyni si obžalovaný nic nedovolil, brala ho jako svého dalšího tátu, psali si, dokud na to nepřišla její matka.
17. Svědek [REDAKCE], bratranec [REDAKCE], uvedl, že když krátce bydlel ve společné domácnosti, obžalovaný se k poškozené choval jako nevlastní táta. O tom, co se mělo mezi obžalovaným a poškozenou stát, se dozvěděl od [REDAKCE], s [REDAKCE] o tom nemluvil.
18. Svědkyně [REDAKCE], matka [REDAKCE] a babička poškozené, uvedla, že informaci o možném sexuálním zneužití vnučky měla od [REDAKCE], s [REDAKCE] o tom nemluvila. Ještě po rozchodu obžalovaného s [REDAKCE] několikrát poškozená u obžalovaného přespávala, když chodila do školy v [REDAKCE].
19. Svědkyně [REDAKCE], bývalá spolužačka poškozené, uvedla, že v roce 2021 jí poškozená řekla o sexuálním zneužití ze strany obžalovaného, klepaly se jí ruce, byla vystresovaná. Obdobně vypověděla svědkyně [REDAKCE], rovněž bývalá spolužačka poškozené. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že zná poškozenou z [REDAKCE], bydliště [REDAKCE], poškozená jí sdělila, že ji měl obžalovaný znásilnit, podrobnosti neuvěděla. [REDAKCE] jí o znásilnění psala na Messenger. Stát se to mělo v [REDAKCE], když se dohadovali, kdo s kým bude spát, a [REDAKCE] měla být v posteli s [REDAKCE] a obžalovaný s poškozenou, z čehož pochopila, že přitom mělo dojít ke znásilnění, o níž jí poškozená napsala, že se jí stala blbá zkušenost se znásilněním od obžalovaného, kdy k tomu mělo dojít, nepsala, svůj profil si již zrušila, zprávy již

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

k dispozici nemá. [REDAKCE] v podaném vysvětlení jako bývalá spolužačka uvedla, že obžalovaného nezná, poškozená se jí nesvětila, že by jí něco špatného udělal.

20. **Znaleckým posudkem** z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výsledkem znalkyně **Mgr. Lenky Čermákové** bylo zjištěno, že u poškozené nebyla zjištěna žádná psychická porucha či mentální retardace. Poškozená vykazuje diskrétní symptomy prožitku dlouhodobé citové a emoční deprivace a lze u ní s vysokou pravděpodobností konstatovat přítomnost sy CAN (syndrom týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte) a sexuální zneužívání v dětství otčímem. Poruchy chování u poškozené nebyly zjištěny, intelektové schopnosti se nacházejí v horním pásmu populačního [REDAKCE], schopnosti neverbální jsou v širší normě, verbální a komunikační schopnosti se nacházejí v pásmu průměru. Poškozená je sociálně vyzrálá s rozvinutými kompetencemi a dovednostmi. U poškozené vystupují do popředí typické rysy chování adolescenta s některými traumatickými zážitky s předchozího vývojového období. Psychická odolnost a přizpůsobivost je průměrná. Společensky zaměřená sebevláda poškozené je velmi dobrá, dokáže skrývat problémy a traumata, která citlivě a komplikovaně prožívá. U poškozené nebyly zjištěny zvýšené sklony k agresi či negativismu, sklony k pomstychtivosti, nejedná egocentricky, účelově a manipulativně. Poškozená nemá tendenci k vědomým a plánovaným škodolibostem či projevům zášti. Nebyly zjištěny zvýšená lhavost či sklon ke konfabulacím a vážnému, účelovému deformování skutečnosti. Poškozená není jinými osobami manipulovatelná, ačkoliv je částečně ovlivnitelná a nejistá. Její výpověď je pravděpodobně líčením skutečně prožitých událostí, její výpověď je v zásadě konzistentní, podstatné znaky se nemění a neodporují si. Personální i místní informace uvádí opakovaně shodně, je schopna podat popis vlastních emocí i chování obžalovaného. Svědectví poškozené není zatíženo nadměrnou fantazií produkci, nelogismy, fabulacemi. Některé nepřesnosti mohou být vysvětleny nízkým věkem poškozené, ve které mělo k událostem dojít a určité nejasnosti paměti, jsou po delší době očekávané. Výpověď poškozené nepůsobí jako mechanicky naučená či vykonstruovaná, není stereotypní a nevýpravná, naopak je popisně bohatá a rozsáhlá. Znalkyně nezjistila žádný pravděpodobný, přesvědčivý a logicky vysvětlitelný motiv vykonstruované výpovědi. Poškozená obžalovaného přijala jako kompenzační rodičovskou osobu a vytvořila si k němu vztah podobný otcovskému. Obžalovaného měla ráda, do inkriminovaných událostí mu projevovala důvěru a náklonnost. Inkriminované události se staly zlomem ve způsobu vnímání obžalovaného. Vzhledem k tomu, že události se později neopakovaly, dokázala občas u obžalovaného přespát v době, kdy již s matkou žily jinde a řešila tak obtížné dojíždění do školy. Inkriminované sexualizované chování obžalovaného působilo a působí na psychiku a osobnostní rozvoj poškozené škodlivě, traumaticky. Tyto zážitky nemá zdravě zpracované, snažila se je během dětství potlačit, zapomenout a bagatelizovat. Uvědomění si podstaty událostí, oživení a přehodnocení sexuálního traumatu v citlivém období dospívání poškodilo poškozenou v jejím citovém, sexuálním a mravním vývoji. Reakci poškozené na vyšetřování znalkyně hodnotí jako přiměřené v době, kdy mělo k událostem dojít, a i během dalších let až do současné doby.
21. **Znaleckým posudkem** z oboru zdravotnictví, odvětví a specializace psychiatrie, klinické psychologie a sexuologie, znalců **prof. PhDr. Petra Weisse, DSc., a doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc.**, a výsledkem druhého ze znalců bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou, sexuální poruchou či sexuální deviací, zjištěna byla heterosexuální erotická preference bez výraznější deviantních zájmů. Nebyly zjištěny žádné poruchy, které by snižovaly rozpoznávací nebo ovládací schopnosti obžalovaného. Obžalovaný je intelektově [REDAKCE], v oblasti ovládnutí agresivity a sexuality nebyly zjištěny žádné nápadnosti. Pokud by se obžalovaný popsáného jednání dopustil, jeho motivace nebude sexuálně či psychicky patologická.
22. V hlavním líčení byly rovněž provedeny **důkazy listinné**. Z protokolu o ohledání Facebookového profilu obžalovaného vyplývá jeho komunikace s [REDAKCE], v níž uváděl věty jako např. „pa laseno moe jdu spat večer se pritul“, „miwuju tě“, „az odjedou mužů ti dát hubičku“, „a mužů jse zase pritulit“, „ok sezerute“, „milujite ze srdická srdičko moje“,

„musíme opatrně“, „mazu konverzací“, „pujdu hodit sprchu a potom jse k tobe pritulum az budou chrapat“, „milujete srdino moje“, na kterou [redacted] reagovala pozitivně. Jedná se o komunikaci, kterou mu v kopii zaslal profil [redacted] „na žádost obžalovaného, přičemž se jedná o komunikaci, na základě které [redacted] podala trestní oznámení na obžalovaného. Z protokolu o ohledání – analýza dat zajištěných otisků bitových kopií paměťových medií bylo zjištěno, že notebook obžalovaného používaný od [redacted] 2020 neobsahuje žádná závadová data (dětská pornografie).

23. Z lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření poškozené ze dne 23. 3. 2021 vyplývá, že byly zjištěny ragády na hymenu, nález odpovídá proběhlému pohlavnímu styku.
24. Podle lékařské zprávy klinické psycholožky ze dne 20. 9. 2021 vyplývá, že dne 1. 7. 2021 byly v ordinaci poškozená se svojí matkou, která uvedla, že dcera měla být v [redacted] letech znásilněna, přičemž popis události odpovídá v podstatných bodech výroku tohoto rozhodnutí.
25. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení v [redacted] vyplývá, že obžalovaný byl od [redacted] do [redacted] zaměstnán u společnosti [redacted], od [redacted] do [redacted] u společnosti [redacted] a poté do [redacted] u společnosti [redacted] byla od [redacted] do [redacted] zaměstnána u společnosti [redacted], od [redacted] u společnosti [redacted], od [redacted] do [redacted] u společnosti [redacted]. Ze zpráv zaměstnavatelů [redacted] vyplývá, že ve společnosti [redacted] mívala noční směny, ve společnosti [redacted] a ve společnosti [redacted] mívala odpolední směny (13.00 – 20.30 hod.).
26. Z přílohového spisu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp. zn. 14 T 9/2022, vyplývá, že trestním příkazem ze dne 27. 1. 2022, který nabyl právní moci dne 5. 3. 2022, byl obžalovaný uznán vinným přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že v [redacted] 2021 v [redacted], kde sdílel s poškozenou [redacted] pokoj, spolu vedli konverzaci intimního charakteru prostřednictvím komunikátoru Messenger, přičemž ji oslovoval „laseno moje, „srdino“, „mici“, „Beruško“, „mimi moje, psal jí, „miluji tě zlato moje“, „pojď domů budu tě hladit a foukat bříško“, vyzýval jí, at’ se k němu večer přitulí, s čímž poškozená souhlasila, rovněž ho oslovoval lásko, psala podezřelému, že ho miluje, a požadoval po poškozené „hubičku, až odjedou“, nabádal ji k opatrnosti a opakovaně k mazání jejich vzájemné konverzace, přičemž [redacted] zpozoroval, jak poškozená obžalovaného hladí po nohou a nejméně jednou je měl přistihnout při polibku, za což byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let.
27. Výše popsané důkazy soud **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu. Je zřejmé, že přímým důkazem popsaného jednání, u něhož byli přítomni pouze obžalovaný a poškozená, může být pouze výpověď poškozené či obžalovaného. Obžalovaný trestnou činnost popřel, výpověď poškozené je základem skutkového děje, pro nějž je obžalovaný stíhán.
28. Obžalovaný se hájí tím, že se žádného znásilnění nedopustil, dlouhé roky se o poškozenou staral jako vlastní otec, měli spolu hezký vztah, než se s její matkou rozešli. Jako motiv krivého obvinění obžalovaný uvedl majetkový prospěch či jeho ztrátu. Za zásadní usvědčující důkaz soud považuje výpověď poškozené [redacted]. Poškozená v podstatných bodech popsala, jak mělo k jednání popsanému ve výroku dojít. Přestože výpověď poškozené v přípravném řízení trvala téměř čtyři hodiny, lze ji v podstatných bodech považovat za konzistentní. Poškozená se v některých nepodstatných detailech mohla v průběhu jednotlivých výpovědí, at’ už na policii či u psycholožky nebo znalkyně, lišit, avšak jedná se o nevýznamné detaily, když naopak přesné detaily události, k níž mělo dojít před několika lety a která měla poškozené způsobit trauma, by mohly nasvědčovat možné fabulaci. V této souvislosti ostatně nelze přehlédnout, že i sám obžalovaný ve své výpovědi v části, kdy se vyjadřoval k místům, kde bydlel a zaměstnavatelům, kde pracoval, se opakovaně dopustil časových nepřesností. Odlišnosti v popisu přesného času či

případně některých méně významných podrobností nezpochybňují věrohodnost výpovědi poškozené.

29. Soud nezjistil žádnou přijatelnou motivaci poškozené pro křivé obvinění obžalovaného, jejich přechodí vztah byl pozitivní, vídali se i později, aniž by poškozená vůči obžalovanému projevovala nepřátelství. Důvod uváděný obžalovaným, který spočívá v pomstě za to, že poškozená se svojí matkou přišly o benefity jeho příjmu, se soudu nejeví jako pravděpodobná. Znalkyně Mgr. Lenka Čermáková rovněž žádnou přijatelnou motivaci fabulace poškozené nenabídla. Ostatně sám obžalovaný uvedl, že si to nedokáže rozumně vysvětlit.
30. Ze znaleckého posudku Mgr. Lenky Čermákové přijatelně vyplývá vysvětlení toho, že poškozená o uvedených událostech s nikým nemluvila, jejich dosah a závažnost si uvědomila během dospívání, kdy se světila nejprve kamarádkám (např. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a poté i matce, která podala trestní oznámení, či otci nebo [REDAKCE]. Rovněž chování poškozené od popsáných skutků do doby trestního oznámení ve vztahu k obžalovanému je přijatelně vysvětlitelné tím, že byt' došlo u poškozené k traumatickému prožitku, byl obžalovaný nejen tím, kdo ji trauma způsobil, ale zároveň i pozitivně vnímaným člověkem v otcovské roli, který se o ni několik let staral jako o vlastní a měli spolu pozitivní citový vztah. Ve světle toho, že se nejednalo o vícekrát opakované trauma (dvakrát v rozmezí jednoho týdne), není důvodem pro zpochybnění věrohodnosti poškozené to, že v bytě obžalovaného později několikrát přespala z praktických důvodů kvůli dojíždění do školy, případně zde byla společně s [REDAKCE].
31. Někteří svědci, jak je v podrobnostech uvedeno výše, vyslovili pochybnost o důvěře v tvrzení poškozené, neboť obžalovaného znají a nezdá se jim pravděpodobné, že by byl něčeho takového schopen. K tomu soud dodává, že pracovitost obžalovaného, jeho péče o nevlastní děti či děti ve sdílené domácnosti, starostlivost nebo kupování dárků samy o sobě nevyklučují selhání obžalovaného. V této souvislosti lze poukázat na znalecký posudek znalců Prof. PhDr. Petra Weisse, DSc., a doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc., z něhož vyplývá, že absence deviantní sexuální preference nevyklučuje v jednotlivých případech selhání obžalovaného.
32. Naopak v neprospěch obžalovaného nelze přehlédnout jeho odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 14 T 9/2022, kdy mělo dojít k jednání – konverzaci intimního charakteru s dívkou v podobném věku jako poškozená a rovněž obývající společnou domácnost, tedy sklon obžalovaného k selhání v obdobné situaci. Nelze přehlédnout, že byt' se obžalovaný hájí tím, že šlo o nevinnou konverzaci, nabádal dívku k mazání konverzace, k čemuž by stěží byl důvod, pokud by neměl za to, že jejich odhalení by jemu či dívce způsobilo obtíže.
33. Další provedené důkazy nejenže nevyklučují skutkový děj popsáný ve výroku, ale jsou s ním v souladu. Ze zpráv zaměstnavatelů matky poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplývá, že [REDAKCE] mívala noční směny, poškozená tak bývala s obžalovaným sama doma. Zpráva o gynekologickém vyšetření svědčí na proběhlý pohlavní styk, byt' vzhledem k době vyšetření nelze rozumně vyloučit, že by k pohlavnímu styku poškozené došlo i po době popsané ve výroku s jinou osobou.
34. Jestliže se obžalovaný v roce 2021 přes Messenger zkontaktoval s poškozenou, která zprávy vymazala, nespovídá to nutně, že si zprávu od obžalovaného vymyslela, nebo ji považovala za nedůležitou, když se mohlo jednat o pochopitelné jednání blokující jakoukoliv komunikaci a vztah s obžalovaným. Jestliže sama poškozená o sobě prohlásila, že v minulosti své matce lhala, lze poukázat na výpověď její matky [REDAKCE], která sice vyslovila pochybnosti o tom, že by mělo dojít ke znásilnění ze strany obžalovaného, avšak o své dceři vypověděla, že jí někdy lhala o známkách ve škole, nikoliv o zásadních věcech. Rovněž nelze přehlédnout, že z faktu, že poškozená někdy v minulosti zalhala, nelze dovodit nevěrohodnost její výpovědi, což by hypoteticky bylo možné pouze za předpokladu, že by nikdy nikomu v životě nezalhala, avšak bez

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

jistoty, že křivé obvinění není její první lží. Obžalovaný také namítl, že nebylo technicky možné, aby poškozené držel zkřížené ruce na břiše, tiskl ji na obličej polštářek a zároveň s ní souložil. K tomu lze uvést, že poškozená popsala, že obžalovaný s ní souložil tak, že byl částečně v kleku mezi jejíma nohama, navíc nemusel polštářek na obličej poškozené přidržovat po celou dobu soulože, tudíž mechanismus soulože podle popisu poškozené byl možný. K námitce, že se poškozená mohla bránit, rukama či nohama, je na místě uvést, že obžalovaný byl pro poškozenou autoritou, která vyslovila hrozbu, a navíc byl podstatně silnější, tudíž lze pochybovat o účinnosti fyzické obrany poškozené proti jednání obžalovaného.

35. Na základě výše uvedeného tak soud dospěl po pečlivém zvážení všech důkazů ke skutkovému závěru popsanému ve výroku rozsudku, jehož znění bylo upraveno jednak v detailech popisu obou souloží, který vychází z výpovědi poškozené, stejně jako údaj o době, kdy došlo k uvedenému skutku, neboť poškozená popsala, že to bylo v době, kdy chodila do [REDACTED] či [REDACTED] třídy.
36. Ohledně **právní kvalifikace** jednání obžalovaného soud dospěl k závěru, že obžalovaný použil vůči poškozené násilí, jehož cílem bylo donutit ji k pohlavnímu styku, kterému se bránila, čin byl spáchán souloží a vůči poškozené, kterou obžalovaný dobře znal a věděl, že je mladší patnácti let. Obžalovaný tím v přímém úmyslu naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
37. Při stanovení druhu **trestu** a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).
38. Obžalovanému byl ukládán podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest souhrnný za zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť k nyní posuzovanému jednání došlo před doručením citovaného trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou.
39. Za polehčující okolnost soud hodnotí dosavadní bezúhonnost obžalovaného ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku, když se na něj hledí, jakoby odsouzen nebyl a evidence přestupků je bez záznamu. Podle hodnocení zaměstnavatele obžalovaného [REDACTED] je pracovní morálka obžalovaného dobrá, bezproblémově plní zadané úkoly, v kolektivu je oblíben. Rovněž soud v této souvislosti poukazuje na to, že obžalovaný je podle výše popsaných svědeckých výpovědí starostlivý, pečující, pracovitý a bez nadužívání alkoholu.
40. Za přitěžující okolnost soud hodnotí skutečnost, že obžalovanému ukládá trest za více trestných činů podle § 42 písm. n) tr. zákoníku a že nyní posuzovaného jednání se dopustil vůči osobě blízké podle § 42 písm. h) tr. zákoníku.
41. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu dospěl k tomu, že jiný než trest odnětí svobody nepřichází do úvahy. Trest byl ukládán podle nejpřísnějšího ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, podle něhož sazba odnětí svobody činí pět až dvanáct let. Po zvážení všech rozhodných skutečností soud dospěl k závěru, že odpovídajícím trestem je uložení trestu odnětí svobody mírně nad spodní hranicí trestní sazby, tedy v délce šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud obžalovaného zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když u obžalovaného neshledal podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
42. Vzhledem k tomu, že byl uložen souhrnný trest, soud zároveň v souladu s § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z citovaného trestního příkazu, jakož i všechna navazující rozhodnutí, která zrušením pozbyla podkladu.
43. Poškozená [REDACTED] se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu

nemajetkové újmy ve výši [REDAKCE] Kč.

44. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
45. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.
46. Soud se proto zabýval tím, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejví postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
47. V daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené. Poškozená byla v době spáchání trestného činu dětského věku, pachatelem byl obžalovaný, k němuž měla důvěru a který pro ni byl autoritou. Jednáním obžalovaného u poškozené nepochybně došlo k narušení její ženské intimity.
48. Ze znaleckého zkoumání poškozené plyne, že jednání obžalovaného u poškozené působilo a působí na psychiku a osobnostní rozvoj škodlivě, traumaticky. Tyto zážitky nemá poškozená zdravě zpracované, snažila se je během dětství potlačit, zapomenout a bagatelizovat. Uvědomění si podstaty událostí, oživení a přehodnocení sexuálního traumatu v citlivém období dospívání poškodilo poškozenou v jejím citovém, sexuálním a mravním vývoji. V důsledku jednání obžalovaného byly narušeny rodinné vztahy, poškozená nemá dostatečnou podporu rodiny, kterou však dílem neměla ani předtím.
49. O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007). Zásah do psychické i fyzické sféry poškozené, která byla vystavena bezprostřednímu a opakovanému zneužívání ze strany nevlastního otce, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každý jiná dívka stejného věku.
50. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo k zavrženíhodnému zásahu do jednoho ze základních práv poškozené – lidské důstojnosti v sexuální oblasti, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.
51. V této souvislosti je třeba zmínit i to, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

52. Svůj význam pak má i návazná újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním posuzované trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť poškozená byla nucena podrobit se opakovaně úkonům trestního řízení.
53. Vzhledem k tomu, že poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, když došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích.
54. V souladu se stávající judikaturou a s ohledem na výše popsaná zjištění soud dospěl k závěru o důvodnosti požadavku poškozené na náhradu nemajetkové újmy ve výši [REDAKCE] Kč, která se jeví vzhledem k rozhodným okolnostem přiměřená.
55. Přiznaná povinnost k náhradě nemajetkové újmy může být obecně vnímána jako spravedlivé a dostatečné zadostiučinění, nikoliv pouze symbolické. Její výše odpovídá okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozené, a není v rozporu s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Pokud přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl do budoucna po přechodnou dobu zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené. Obžalovaný je v produktivním věku, může pracovat a je v jeho možnostech nemajetkovou újmu hradit, byť třeba postupně či ve splátkách.
56. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž poškozenou odkázal v souladu s § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem jejího nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 18. května 2022

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].